

волята си. Дето има движение, тамъ волята реализира стремежитѣ на ума и на сърдцето.

Какво правятъ майката и бащата съ малкото си дете? Тѣ си играятъ съ него, подхвърлятъ го нагоре, до най-високата точка. Това показва, че детето представя волята. Докато е малко, детето изразява волята си чрезъ плача. На неговата воля се отзоваватъ всички въ дома. Порасне ли малко, детето изгубва силата на волята си, т. е. магическата пръчица. Когато Христосъ казва, че трѣбва да станемъ малки, разумни деца, това значи, да усилимъ волята си, и непостижимитѣ за насъ нѣща да станатъ постижими. На плача на разумното дете се отзоваватъ всички ангели, всички свети и добри хора. На плача на стария и глупавъ човѣкъ никой не се отзовава. Подъ думитѣ „разумно дете“ разбираме онова състояние на човѣшката душа, при което Божествениятъ, ангелскиятъ и човѣшкиятъ изгрѣвъ и залѣзъ ставатъ на време и правилно.

И тъй, Христовитѣ думи „станете като децата“, подразбиратъ усиляване на волята. Едва сега хората започватъ да работятъ съ своята разумна воля. За да прояви разумната си воля, човѣкъ трѣбва да организира своитѣ мисли, чувства и постѣпки. Тѣй щото, не е достатъчно човѣкъ да има желанія, но желаніята му да бждатъ организирани, т. е. да знае, защо желае нѣщо, какъ може да го реализира и какъвъ ще бжде резултатътъ на даденото желание.